

2025/1106

28.5.2025

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2025/1106

z dnia 27 maja 2025 r.

**ustanawiające Instrument na rzecz Zwiększenia Bezpieczeństwa Europy („instrument SAFE”)
poprzez Wzmocnienie Europejskiego Przemysłu Obronnego**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 122,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie i jej reperkusje dla bezpieczeństwa Europy i całego świata to dla Unii Europejskiej wyzwanie egzystencjalne.
- (2) W odpowiedzi na to wyzwanie w konkluzjach z dnia 6 marca 2025 r. Rada Europejska, przywołując deklarację wersalską z dnia 11 marca 2022 r. oraz Strategiczny kompas na rzecz bezpieczeństwa i obrony zatwierdzony dnia 21 marca 2022 r., podkreśliła, że Europa musi stać się bardziej suwerenna, wziąć na siebie większą odpowiedzialność za własną obronę i lepiej przygotować się do działania i samodzielnego radzenia sobie z najpilniejszymi i przyszłymi wyzwaniami i zagrożeniami. Na tym posiedzeniu Rady Europejskiej wszystkie państwa członkowskie zobowiązały się do wzmocnienia swojej ogólnej gotowości obronnej, zmniejszenia strategicznych zależności, zajęcia się krytycznymi lukami w zdolnościach i odpowiedniego wzmocnienia europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego (EDTIB) w całej Unii, tak aby Unia była w stanie sprawniej dostarczać sprzęt w potrzebnych ilościach i w potrzebnym przyspieszonym tempie.
- (3) W dniu 18 maja 2022 r. Komisja i Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zaprezentowali wspólny komunikat zatytułowany „Analiza luk inwestycyjnych w zakresie obronności i dalsze działania”, podkreślając istnienie w Unii luk w zakresie obronności, jeśli chodzi o finanse, przemysł i zdolności.
- (4) W dniu 20 lipca 2023 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie (UE) 2023/1525 ⁽¹⁾, którego celem jest pilne wsparcie zwiększenia zdolności produkcyjnej europejskiego przemysłu obronnego, zabezpieczenie łańcuchów dostaw, usprawnienie procedur zamówień, zaradzenie niedoborom mocy produkcyjnych i wspieranie inwestycji.
- (5) W dniu 18 października 2023 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie (UE) 2023/2418 ⁽²⁾, którego celem jest wspieranie współpracy między państwami członkowskimi na etapie zamówień w dziedzinie obronności w celu wypełnienia, w drodze współpracy, najbardziej pilnych i krytycznych luk w zapasach państw członkowskich, w szczególności tych będących wynikiem odpowiedzi na wojnę napastniczą Rosji przeciwko Ukrainie.
- (6) W swoich konkluzjach z dnia 14 i 15 grudnia 2023 r. Rada Europejska, przyjrzawszy się pracom przeprowadzonym z myślą o wdrożeniu deklaracji wersalskiej oraz Strategicznego kompasu na rzecz bezpieczeństwa i obrony, podkreśliła, że trzeba zrobić więcej, aby zrealizować cel Unii, jakim jest zwiększenie gotowości obronnej. Uznano, że warunkiem wstępnym osiągnięcia takiej gotowości i zapewnienia obrony Unii jest silny przemysł obronny, który musi być bardziej odporny, innowacyjny i konkurencyjny.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1525 z dnia 20 lipca 2023 r. w sprawie wspierania produkcji amunicji (ASAP) (Dz.U. L 185 z 24.7.2023, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1525/oj>).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2418 z dnia 18 października 2023 r. w sprawie ustanowienia instrumentu na rzecz wzmocnienia europejskiego przemysłu obronnego przez zamówienia realizowane na zasadzie współpracy (EDIRPA) (Dz.U. L, 2023/2418, 26.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2418/oj>).

- (7) W dniu 5 marca 2024 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Program na rzecz europejskiego przemysłu obronnego oraz ramy środków w celu zapewnienia terminowej dostępności i dostaw produktów związanych z obronnością („EDIP”), aby wykorzystać doświadczenia zdobyte w kontekście rozporządzeń (UE) 2023/2418 i (UE) 2023/1525 oraz przedłużyć ich logikę w bardziej długoterminowej i ustrukturyzowanej perspektywie.
- (8) Od początku 2025 r. nastąpiło jednak silne pogorszenie sytuacji w zakresie bezpieczeństwa w Unii, związane nie tylko z utrzymującym się zagrożeniem ze strony Rosji i jej zintensyfikowanym przechodzeniem na gospodarkę wojenną oraz ewolucją wojny w Ukrainie, ale również z niepewnością wynikającą z pojawienia się sytuacji geopolitycznej, w której Unia musi znacznie zwiększyć wysiłki na rzecz samodzielnego zapewnienia obrony. To niedawne pogorszenie sytuacji zwiększyło poziom zagrożenia dla Unii i wymaga od państw członkowskich, by uruchomiły w związku z nadzwyczajną sytuacją ogromne wydatki publiczne w celu powiększenia EDTIB. W związku z tym zwiększa się potrzeba, żeby przyspieszyć, w duchu solidarności, udzielanie wsparcia unijnego tym państwom członkowskim, które mogą być zagrożone poważnymi trudnościami ze względu na konieczność ogromnych inwestycji publicznych mogących mieć wpływ na ich sytuację gospodarczą. Biorąc pod uwagę zagrożenia dla granic lądowych, powietrznych i morskich Unii, a w konsekwencji potrzebę zaangażowania się w ogromne inwestycje publiczne, taka solidarność ma szczególne znaczenie dla tych państw członkowskich, które są najbardziej narażone na zagrożenia wojskowe. Pod tym względem zagrożenia ze strony Rosji i Białorusi są szczególnie pilne i istotne. Ze względu na czas potrzebny na opracowanie produktów i zwiększenie odpowiednich zdolności produkcyjnych w całej Unii, Unia musi jak najszybciej rozpocząć udzielanie wsparcia tym państwom członkowskim, tak aby mogły one bardzo szybko składać zamówienia, zwiększyć przewidywalność dla sektora przemysłu obronnego i zachęcić go do inwestowania, w bardzo krótkim czasie, we wzmocnienie zdolności produkcyjnych.
- (9) Skala i tempo wzrostu inwestycji w zdolności wytwórcze przemysłu obronnego wymagane od państw członkowskich prawdopodobnie będą miały w najbliższej przyszłości duży wpływ na finanse publiczne państw członkowskich w momencie, gdy budżety szeregu państw członkowskich pozostają pod presją.
- (10) Ta wyjątkowa sytuacja, niespowodowana przez państwa członkowskie i pozostająca poza ich kontrolą, uzasadnia wprowadzenie przez Unię pilnych środków w celu ustanowienia tymczasowego instrumentu w celu zapewnienia pomocy finansowej w formie Instrumentu na rzecz Zwiększenia Bezpieczeństwa Europy (zwanego dalej „instrumentem SAFE”) tym państwom członkowskim, które chcą inwestować w produkcję przemysłową w dziedzinie obronności.
- (11) Instrument SAFE powinien umożliwiać przeprowadzanie pilnych i znacznych inwestycji publicznych w europejski przemysł obronny mających na celu szybkie zwiększenie jego zdolności produkcyjnych, poprawę terminowej dostępności produktów związanych z obronnością oraz przyspieszenie jego dostosowania do zmian strukturalnych. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi wyjątkową i tymczasową odpowiedź na pilne i egzystencjalne wyzwanie, pomoc finansowa udzielana na jego podstawie powinna być udostępniana wyłącznie w celu zaradzenia niekorzystnym konsekwencjom ekonomicznym pogarszającej się sytuacji w zakresie bezpieczeństwa i w celu sprostania natychmiastowym potrzebom państw członkowskich w zakresie zamówień publicznych, i w ten sposób przyczyniać się do zwiększenia gotowości przemysłu obronnego EDTIB. Instrument SAFE powinien stanowić część ogólnych wysiłków na poziomie unijnym i krajowym służących przeznaczeniu większych zasobów na inwestycje w przemyśle obronnym w celu reagowania na sytuację kryzysową wynikającą z obecnych zagrożeń dla bezpieczeństwa. Aby wesprzeć te wysiłki, należy równolegle wprowadzić dodatkowe środki, na poziomie unijnym i krajowym, włączając w to uruchomienie istniejącej elastyczności w ramach paktu stabilności i wzrostu.
- (12) Pomoc finansowa w ramach instrumentu SAFE powinna być wdrażana przez państwa członkowskie w sposób spójny z priorytetami w zakresie zdolności obronnych uzgodnionymi przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB), współpracą państw członkowskich w ramach stałej współpracy strukturalnej ustanowionej decyzją Rady (WPZiB) 2017/2315 ⁽³⁾, inicjatywami i projektami Europejskiej Agencji Obrony (EDA) oraz unijną pomocą cywilną i wojskową dla Ukrainy. Wdrażając niniejsze rozporządzenie, państwa członkowskie powinny należycie uwzględnić istotne działania prowadzone przez Organizację Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO), w szczególności priorytety zdolności NATO i innych partnerów, jeżeli takie działania służą interesom Unii w zakresie bezpieczeństwa i obrony.

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2315 z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia stałej współpracy strukturalnej (PESCO) oraz ustalenia listy uczestniczących w niej państw członkowskich (Dz.U. L 331 z 14.12.2017, s. 57, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2017/2315/oj>).

- (13) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wykorzystania pomocy finansowej w ramach instrumentu SAFE w synergii z innymi istniejącymi i przyszłymi programami unijnymi, w szczególności w celu współfinansowania konkretnych działań. Jednocześnie unijne programy, które wspierają współpracę dotyczącą zamówień w dziedzinie obronności lub, bardziej ogólnie, mają na celu wspieranie konkurencyjności EDTIB, mogą w szczególności przewidywać dodatkowe wsparcie Unii. Takie dodatkowe wsparcie mogłoby mieć zastosowanie do zamówień realizowanych na zasadzie współpracy korzystających z pomocy finansowej w ramach instrumentu SAFE lub dla podmiotów gospodarczych biorących udział w takich zamówieniach w celu pobudzenia odpowiedniego rozwoju przemysłu i dalszego wzmocnienia wpływu instrumentu SAFE na EDTIB.
- (14) Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne państw członkowskich, Komisja powinna mieć możliwość uwzględniania, informacji przekazywanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, w szczególności do celów sprawozdawczości dotyczącej realizacji pomocy finansowej, w ramach odpowiednich programów, a w szczególności tych wspierających współpracę w dziedzinie zamówień realizowanych na zasadzie współpracy. Pomogłoby to uprościć warunki wnioskowania o wsparcie finansowe.
- (15) Brak współpracy między państwami członkowskimi doprowadził do nieefektywności i mnożenia systemów obronnych tego samego rodzaju w Unii, co podważa cel, jakim jest ochrona terytorium Unii, realizowany przez odpowiednie inwestycje krajowe, a jednocześnie prowadzi do fragmentacji i operacji na małą skalę w znacznej części EDTIB. Aby zaradzić tej sytuacji, państwa członkowskie będące beneficjentami powinny wykorzystać pomoc finansową udzielaną na podstawie niniejszego rozporządzenia do przeprowadzania zamówień realizowanych na zasadzie współpracy. Kwalifikowalne działania, wydatki i środki finansowane w ramach zamówień realizowanych na zasadzie współpracy w dziedzinie obronności powinny odnosić się do pierwszego wykazu obszarów priorytetowych określonych przez Radę Europejską, z uwzględnieniem wniosków wyciągniętych z wojny w Ukrainie, zgodnie z pracami już przeprowadzonymi w ramach EDA i w pełnej spójności z NATO: amunicja i pociski rakietowe; systemy artyleryjskie, w tym zdolności do precyzyjnych głębokich uderzeń; zdolności w zakresie walki naziemnej i ich systemy wsparcia, w tym wyposażenie żołnierzy i broń piechoty; ochrona infrastruktury krytycznej, cyberbezpieczeństwo, mobilność wojskowa, w tym kontrmobilność; systemy obrony przeciwlotniczej i przeciw-rakietowej; morskie zdolności nawodne i podwodne; drony i systemy antydronowe; czynniki warunkujące potencjał sił, takie jak między innymi strategiczny transport powietrzny, tankowanie w powietrzu oraz systemy C4ISTAR, a także zasoby kosmiczne i usługi kosmiczne; sztuczna inteligencja i walka elektroniczna. Te zamówienia realizowane na zasadzie współpracy powinny mieć na celu przyspieszenie dostosowania do zmian strukturalnych zdolności produkcyjnych w zakresie produktów związanych z obronnością, zapewnienie interoperacyjności i zamienności w całej Unii, zachęcanie do współpracy na etapie zamówień, wspieranie zwiększenia zdolności produkcyjnych, a także rozwój i nabywanie powiązanej infrastruktury, sprzętu i usług logistycznych.
- (16) Aby pilnie wzmocnić bazę przemysłową Unii w sposób skuteczny i autonomiczny, w świetle niedawnych zmian sytuacji geopolitycznej i wyjątkowego zagrożenia dla bezpieczeństwa Unii i jej państw członkowskich, a tym samym zwiększyć skuteczność i wartość dodaną pomocy finansowej udzielanej w ramach instrumentu SAFE, w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić warunki kwalifikowalności do korzystania z pomocy finansowej przez państwa członkowskie. Wykonawcy i podwykonawcy biorący udział w zamówieniach realizowanych na zasadzie współpracy w ramach instrumentu SAFE muszą zatem mieć siedzibę i posiadać zarządcze struktury wykonawcze w Unii, w państwach członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego (zwanych dalej „państwami EOG-EFTA”) lub w Ukrainie oraz wykorzystywać do celów zamówień realizowanych na zasadzie współpracy infrastrukturę, obiekty, aktywa lub zasoby znajdujące się na terytorium państwa członkowskiego, państwa EOG-EFTA lub Ukrainy. W celu zapewnienia, aby wykonawcy i podwykonawcy biorący udział w zamówieniu realizowanym na zasadzie współpracy nie naruszali interesów Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony, nie powinni oni być kontrolowani przez państwa trzecie ani podmioty z państw trzecich. W tym kontekście kontrolę należy rozumieć jako zdolność do wywierania decydującego wpływu na podmiot prawny, bezpośrednio lub pośrednio – poprzez co najmniej jeden pośredniczący podmiot prawny. Państwa członkowskie uczestniczące w zamówieniach wspieranych przez instrument SAFE są odpowiedzialne za zapewnienie spełnienia warunków kwalifikowalności.
- (17) W pewnych okolicznościach powinno być możliwe zastosowanie odstępstwa od zasady, zgodnie z którą wykonawcy i podwykonawcy biorący udział w zamówieniu realizowanym na zasadzie współpracy wykorzystują infrastrukturę, obiekty, aktywa lub zasoby zlokalizowane na terytorium państwa członkowskiego, państwa EOG-EFTA lub Ukrainy oraz nie podlegają kontroli ze strony państw trzecich lub podmiotów z państw trzecich. W tych okolicznościach podmiot prawny mający siedzibę w Unii, państwie EOG-EFTA lub Ukrainie, wykorzystujący infrastrukturę, obiekty, aktywa lub zasoby zlokalizowane poza terytorium państwa członkowskiego, państwa EOG-EFTA lub Ukrainy lub kontrolowany przez państwo trzecie lub podmiot z państwa trzeciego powinien mieć możliwość uczestniczenia, pod warunkiem że spełnione są rygorystyczne warunki dotyczące interesów Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony, jak ustanowiono w ramach WPZiB zgodnie z tytułem V Traktatu o Unii Europejskiej (TUE).

- (18) Podmioty prawne mające siedzibę w Unii, w państwach EOG–EFTA lub w Ukrainie i kontrolowane przez państwo trzecie niebędące ani Ukrainą, ani państwem EOG–EFTA (zwane dalej „innym państwem trzecim”) lub inny podmiot z państwa trzeciego, o ile jest to dozwolone, powinny kwalifikować się do udziału w zamówieniu realizowanym na zasadzie współpracy, jeżeli zostały poddane monitorowaniu w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/452 ⁽⁴⁾ oraz, w razie potrzeby, odpowiednim środkiem ograniczającym ryzyko lub jeżeli Komisji udostępnione zostały gwarancje, określone w niniejszym rozporządzeniu, zatwierdzone zgodnie z procedurami krajowymi państwa członkowskiego, państwa EOG–EFTA lub Ukrainy, w których mają siedzibę. Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne, Komisja powinna zaproponować prosty standardowy wzór gwarancji. Takie gwarancje powinny być udzielane wyłącznie wtedy, gdy spełnione są rygorystyczne warunki dotyczące interesów Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony, jak ustanowiono w ramach WPŻiB zgodnie z tytułem V TUE.
- (19) Aby zapewnić terminową dostępność i dostawy produktów związanych z obronnością z EDTIB oraz przyspieszyć dostosowanie EDTIB do zmian strukturalnych, a tym samym zwiększyć skuteczność udzielanej pomocy finansowej, ważne jest ustanowienie minimalnych wymogów dotyczących wartości generowanej w Unii. W związku z tym umowy w sprawie zamówień realizowanych na zasadzie współpracy powinny zawierać wymóg, zgodnie z którym koszt komponentów pochodzących spoza Unii, państw EOG–EFTA oraz z Ukrainy nie przekracza 35 % szacowanych kosztów komponentów produktu końcowego. Do celów obliczania tego odsetka, Komisja mogłaby ustanowić wytyczne.
- (20) Kryteria kwalifikowalności powinny uwzględniać istniejące łańcuchy dostaw i współpracę przemysłową z partnerami spoza UE, a także umożliwiać spełnienie wymogów dotyczących zdolności. W związku z tym do wsparcia powinny kwalifikować się zamówienia realizowane na zasadzie współpracy obejmujące podwykonawców, którym przydzielono od 15 % do 35 % wartości zamówienia i którzy nie mają siedziby lub nie posiadają zarządczych struktur wykonawczych w Unii, państwie EOG-EFTA lub w Ukrainie.
- (21) W przypadku niektórych produktów związanych z obronnością, których technologie bazowe nie są powszechnie dostępne w Unii i które mogą być trudne do zastąpienia na dużą skalę, należy wprowadzić dodatkowe warunki w celu zapewnienia swobody sił zbrojnych państw członkowskich w odniesieniu do tych produktów bez ograniczeń nałożonych przez państwa trzecie. Z tego względu w odniesieniu do takich produktów związanych z obronnością wykonawca lub konsorcjum wykonawców powinni mieć możliwość decydowania, bez ograniczeń nałożonych przez państwa trzecie lub podmioty z państw trzecich, o określeniu, dostosowaniu lub rozwoju projektu zamawianych produktów związanych z obronnością, z uwzględnieniem prawnej możliwości zastąpienia lub usunięcia tych komponentów podlegających ograniczeniom nałożonym przez państwa trzecie lub podmioty z państw trzecich.
- (22) Warunki kwalifikowalności przewidziane w instrumencie SAFE służą osiągnięciu celu, jakim jest natychmiastowe zwiększenie zdolności produkcyjnych unijnego przemysłu obronnego, przy jednoczesnym umożliwieniu niezbędnej elastyczności z uwzględnieniem umiędzynarodowienia łańcuchów dostaw odpowiednich produktów i technologii. Oprócz państw EOG–EFTA i Ukrainy instrument SAFE powinien również umożliwiać udział w zamówieniach realizowanych na zasadzie współpracy w ramach tego instrumentu państwom przystępującym, krajom kandydującym i potencjalnym kandydatom, a także państwom trzecim, z którymi Unia zawarła partnerstwo w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony (instrument niewiążący).
- (23) Umowy dwustronne lub wielostronne dotyczące środków współpracy gospodarczej, finansowej lub technicznej, w tym pomocy, między Unią a co najmniej jednym z tych państw trzecich, o zbieżnych poglądach, innych niż Ukraina i państwa EOG EFTA powinny również umożliwiać wykonawcom i podwykonawcom mającym siedzibę w odpowiednich państwach uczestniczenie w zamówieniach realizowanych na zasadzie współpracy w ramach instrumentu SAFE, zgodnie z warunkami, które zostaną określone w tych umowach. Umowy takie nie powinny podważać kwalifikowalności produktów spełniających wymóg, zgodnie z którym koszt komponentów pochodzących spoza Unii, państw EOG-EFTA i Ukrainy nie przekracza 35 % szacowanych kosztów produktu końcowego.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/452 z dnia 19 marca 2019 r. ustanawiające ramy monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii (Dz.U. L 79 I z 21.3.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj>).

- (24) Unia silniejsza i wydolniejsza w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony wniesie pozytywny wkład w bezpieczeństwo światowe i transatlantyckie oraz stanowi uzupełnienie NATO, które pozostaje fundamentem zbiorowej obrony dla tych państw, które są jego członkami. Unia jest zdecydowana dalej wzmacniać i pogłębiać współpracę transatlantycką i zaangażowanie w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, z myślą o zwiększeniu interoperacyjności, dalszej współpracy przemysłowej i zapewnieniu zaufanym partnerom wzajemnego dostępu do najnowocześniejszych technologii, a także wzmocnieniu EDTIB. Niniejsze rozporządzenie powinno przyczynić się do osiągnięcia tych celów.
- (25) Państwa członkowskie pragnące uzyskać pomoc finansową w ramach instrumentu SAFE powinny przedłożyć Komisji wniosek wraz z planem inwestycji w europejskim przemyśle obronnym (zwanym dalej „planem”). Aby ułatwić przygotowanie planów, Komisja i państwa członkowskie powinny zaangażować się w dialog w celu określenia wstępnych przydziałów kwot pożyczki. Komisja powinna ocenić wszystkie wnioski złożone przez państwa członkowskie. Sprawdzając zgodność planów z kryteriami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, Komisja powinna, w stosownych przypadkach, korzystać z wiedzy fachowej EDA lub Sztabu Wojskowego Unii Europejskiej. Podczas przygotowywania planów państwa członkowskie powinny mieć możliwość wymiany informacji z Komisją, by dostosować swoje projekty planów przed ich przedłożeniem. W trakcie realizacji planów, w przypadku gdy Komisja uzna, że plany te nie spełniają warunków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, państwa członkowskie powinny mieć możliwość zmiany tych planów. Komisja powinna przydzielić kwoty pożyczki zainteresowanym państwom członkowskim, stosując zasady równego traktowania, solidarności, proporcjonalności i przejrzystości, w szczególności jeżeli suma wnioskowanych kwot pożyczek przekracza całkowitą maksymalną kwotę pomocy finansowej dostępną w ramach instrumentu SAFE. Pożyczki powinny być rozdzielane między ubiegające się państwa członkowskie zgodnie z zasadami równego traktowania, solidarności, proporcjonalności i przejrzystości. W planach należy opisać środki mające na celu wzmocnienie odporności sektora europejskiego przemysłu obronnego, w szczególności poprzez ułatwienie MŚP, spółkom o średniej kapitalizacji i nowym podmiotom sektora obronnego dostępu do rynku obrony.
- (26) Biorąc pod uwagę znaczenie skutków finansowych wsparcia państw członkowskich na mocy niniejszego rozporządzenia oraz potrzebę zapewnienia spójności między różnymi obszarami działań zewnętrznych Unii i polityką gospodarczą, uwzględniając szczególną rolę, jaką Rada ma odgrywać w tych dziedzinach, należy powierzyć Radzie uprawnienia wykonawcze w przypadkach określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (27) Aby ułatwić realizację planu, Komisja i każde zainteresowane państwo członkowskie powinny zawrzeć porozumienie operacyjne zawierające szczegółowe informacje dotyczące wypłaty pomocy finansowej, w tym wstępny harmonogram wypłat, oraz podpisać umowę pożyczki zawierającą szczegółowe warunki wsparcia w postaci pożyczek w ramach instrumentu SAFE. Należy zapewnić płatności zaliczkowe w wysokości 15 %, aby umożliwić szybkie rozpoczęcie realizacji działań, wydatków i środków w ramach instrumentu SAFE.
- (28) Należy zorganizować pomoc finansową w ramach zróżnicowanej strategii finansowania, o której mowa w art. 224 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 ⁽⁵⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”), i ugruntowanej jednolitej metody finansowania, która ma zwiększyć płynność obligacji unijnych oraz atrakcyjność i opłacalność unijnych emisji. Pożyczki powinny być udzielane na wystarczająco długi okres spłaty nieprzekraczający 45 lat. Do spłaty kapitału mógłby mieć zastosowanie okres karencji, zasadniczo wynoszący dziesięć lat. Ze względów ostrożnościowych związanych z zarządzaniem portfelem pożyczek udział pożyczek udzielonych trzem państwom członkowskim reprezentującym największy odsetek udzielonych pożyczek nie powinien przekraczać 60 % maksymalnej pomocy finansowej w ramach instrumentu SAFE.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

- (29) Aby zoptymalizować wykorzystanie dostępnej pomocy finansowej, w przypadkach gdy kwoty finansowe pozostają dostępne po przyjęciu decyzji wykonawczej Rady na podstawie niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna opublikować nowe zaproszenie do wyrażenia zainteresowania. W takim przypadku procedury określone dla wniosków o pomoc finansową powinny mieć zastosowanie z zastrzeżeniem niezbędnych dostosowań, w szczególności w odniesieniu do powiązanych terminów i faktu, że należy przedstawić zmianę planu.
- (30) Zamówienia realizowane na zasadzie współpracy powinny obejmować co najmniej dwa państwa uczestniczące będące państwami członkowskimi, państwami EOG-EFTA lub Ukrainą, z których co najmniej jedno powinno być państwem członkowskim korzystającym ze wsparcia w postaci pożyczek w ramach instrumentu SAFE. Ponadto państwom przystępującym, innym krajom kandydującym i potencjalnym kandydatom oraz innym państwom trzecim, z którymi Unia zawarła partnerstwo w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, należy zezwolić na udział w zamówieniach realizowanych na zasadzie współpracy z państwem członkowskim wspieranym pomocą finansową w ramach instrumentu SAFE. Zamówienia realizowane na zasadzie współpracy mogą obejmować istniejące umowy w sprawie zamówień publicznych, które spełniają te same warunki. Zamówienia udzielane przez jedno państwo członkowskie powinny również kwalifikować się do wsparcia, jeżeli umowa została podpisana nie później niż dnia 30 maja 2026 r., pod warunkiem że to państwo członkowskie podejmie wszelkie niezbędne kroki, do uzgodnienia w porozumieniu operacyjnym, w celu rozszerzenia korzyści wynikających z tej umowy poprzez aktywne dotarcie do innych państw członkowskich, państw EOG-EFTA i Ukrainy, a także państw przystępujących, krajów kandydujących, potencjalnych kandydatów lub innych państw trzecich, z którymi Unia zawarła partnerstwo w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony. Włączenie państw EOG-EFTA i Ukrainy do grona państw, które mogą stanowić minimalną wymaganą liczbę na potrzeby zamówień realizowanych na zasadzie współpracy, jest uzasadnione, odpowiednio, bliskim partnerstwem tych państw z Unią w zakresie przemysłowej produkcji obronnej oraz faktem, że Ukraina mierzy się z trwającą rosyjską wojną napastniczą. Zachęca się również państwa członkowskie do dalszego wspierania Ukrainy za pomocą sprzętu zakupionego przy wykorzystaniu pomocy finansowej z instrumentu SAFE. Udział tych państw trzecich w zamówieniach realizowanych na zasadzie współpracy udzielanych EDTIB lub bazie technologiczno-przemysłowej sektora obronnego Ukrainy lub państw EOG-EFTA powinien pomóc zwiększyć poziom agregacji popytu niezbędny do zwiększenia potencjału przemysłowego. Wsparłby on również interoperacyjność systemów i produktów wdrażanych przez najbliższych partnerów Unii w tej dziedzinie, a jednocześnie potencjalnie umożliwiłby uczestniczącym państwom członkowskim zabezpieczenie lepszych cen.
- (31) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE⁽⁶⁾ ustanawia ramy legislacyjne w zakresie koordynacji procedur zamówień publicznych na potrzeby udzielania zamówień w dziedzinie obronności i bezpieczeństwa, tym samym umożliwiając spełnienie wymogów bezpieczeństwa państw członkowskich i zobowiązań wynikających z Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Dyrektywa ta określa szczegółowe zasady mające zastosowanie w pilnych sytuacjach wynikających z kryzysu, w szczególności skracanie terminów składania ofert oraz możliwość zastosowania procedury negocjacyjnej bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu. Aby zwiększyć skuteczność instrumentu SAFE w zaradzeniu, w duchu solidarności, sytuacji nadzwyczajnej wynikającej z rozwoju sytuacji geopolitycznej, konieczne jest jak najszybsze uruchomienie ogromnych inwestycji w EDTIB.
- (32) W tym celu należy ułatwić udzielanie zamówień w oparciu o zamówienia realizowane na zasadzie współpracy z udziałem co najmniej jednego państwa członkowskiego wspieranego pomocą finansową w ramach instrumentu SAFE. Terminy ustanowione w dyrektywie 2009/81/WE, w tym skrócone terminy określone w art. 33 ust. 7 tej dyrektywy, nie zapewniają wystarczającej elastyczności, aby zaradzić pilności obecnej sytuacji kryzysowej. W związku z tym należy uznać, że państwa członkowskie wykonujące zamówienia realizowane na zasadzie współpracy z wykorzystaniem pomocy udzielanej w ramach instrumentu SAFE znajdują się w sytuacji pilnej wynikającej z kryzysu, co uzasadnia zastosowanie procedury negocjacyjnej bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu przewidzianej w dyrektywie 2009/81/WE. Ponadto, biorąc pod uwagę pilną potrzebę wynikającą z obecnej sytuacji kryzysowej, która wymaga natychmiastowych i ogromnych inwestycji w EDTIB, w celu ochrony interesów bezpieczeństwa państw członkowskich, które uczestniczą w zamówieniach wspieranych przez instrument SAFE, należy również przewidzieć możliwość otwarcia obowiązującej umowy ramowej lub zamówienia dla instytucji zamawiających państw członkowskich, które pierwotnie nie były stronami tej umowy, mimo że początkowo nie przewidywała ona takiej możliwości, pod warunkiem uzyskania uprzedniej zgody przedsiębiorstwa, które zawarło umowę ramową lub otrzymało zamówienie.

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniająca dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE (Dz.U. L 216 z 20.8.2009, s. 76, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj>).

- (33) Instrument SAFE ma na celu przyczynienie się do realizacji nadrzędnego interesu bezpieczeństwa publicznego poprzez wspieranie starań finansowych państw członkowskich zmierzających do zapewnienia terminowej dostępności i dostaw produktów związanych z obronnością, poprzez zwiększenie skali EDTIB, aby umożliwić państwom członkowskim przygotowanie się na wszelkiego rodzaju agresję. Poprzez stosowanie warunków kwalifikowalności ma on na celu wspieranie konkurencyjności i gotowości przemysłowej EDTIB, które to czynniki są niezbędne do poprawy zdolności państw członkowskich do skutecznej i samodzielnej obrony terytorium Unii i jej państw członkowskich. Ma on również cel dodatkowy polegający na zwiększeniu poziomu interoperacyjności produktów związanych z obronnością poprzez korzystanie z zamówień realizowanych na zasadzie współpracy. Aby wesprzeć te starania, należy – w duchu solidarności i w celu zapewnienia zrównoważonego rozwoju fiskalnego starań niezbędnych do zaradzenia poważnym trudnościom w zakresie dostępności produktów związanych z obronnością – przedsięwziąć środki służące uniknięciu konieczności finansowania z góry podatków od tych wydatków. Produkty związane z obronnością nabywane w ramach zamówień, wspieranych ze środków instrumentu SAFE powinny zatem zostać zwolnione z podatku od wartości dodanej (VAT) poprzez wprowadzenie zwolnienia z VAT mającego zastosowanie na mocy dyrektywy Rady 2006/112/WE⁽⁷⁾. Zwolnienie to powinno być ukierunkowane i mieć zastosowanie wyłącznie do dostaw realizowanych w celu wykonania umów wynikających z zamówień w ramach instrumentu SAFE.
- (34) Unia pozostaje w pełni zaangażowana na rzecz solidarności międzynarodowej. Wszelkie środki uznane za konieczne na podstawie niniejszego rozporządzenia, z uwzględnieniem tych niezbędnych do zapobiegania poważnym niedoborom lub ich łagodzenia, powinny być wdrażane w sposób ukierunkowany, przejrzysty, proporcjonalny, ograniczony w czasie i zgodny ze zobowiązaniami WTO.
- (35) Niniejsze rozporządzenie powinno być wdrażane zgodnie z odpowiednimi przepisami przyjętymi na podstawie art. 322 TFUE, w szczególności rozporządzeniem finansowym i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092⁽⁸⁾.
- (36) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla mającego zastosowanie prawa międzynarodowego zakazującego stosowania, opracowywania lub produkcji niektórych produktów i technologii związanych z obronnością.
- (37) Komisja i państwa członkowskie powinny mieć możliwość prowadzenia działań komunikacyjnych w celu zapewnienia widoczności finansowania unijnego i, w stosownych przypadkach, w celu zapewniania, aby za pośrednictwem oświadczenia o źródłach finansowania należycie informowano o wsparciu udzielonym w ramach instrumentu SAFE i potwierdzano takie wsparcie.
- (38) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla wyłącznej odpowiedzialności każdego państwa członkowskiego za swoje bezpieczeństwo narodowe zgodnie z art. 4 ust. 2 TUE, jak również dla prawa każdego państwa członkowskiego do ochrony swoich podstawowych interesów bezpieczeństwa zgodnie z art. 346 TFUE.
- (39) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie bez uszczerbku dla szczególnego charakteru polityki bezpieczeństwa i obrony niektórych państw członkowskich.
- (40) Aby umożliwić jak najszybsze rozpoczęcie wdrażania niniejszego rozporządzenia z myślą o osiągnięciu jego celów, powinno ono wejść w życie w trybie pilnym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się Instrument na rzecz Zwiększenia Bezpieczeństwa Europy (SAFE) poprzez Wzmocnienie Europejskiego Przemysłu Obronnego (zwany dalej „instrumentem SAFE”) zapewniający państwom członkowskim pomoc finansową umożliwiającą im przeprowadzenie pilnych i poważnych inwestycji publicznych wspierających europejski przemysł obronny w odpowiedzi na obecną sytuację kryzysową.

W niniejszym rozporządzeniu określa się warunki i procedury udzielania państwom członkowskim i realizacji przez nie pomocy finansowej w ramach instrumentu SAFE, a także ustanawia się przepisy dotyczące uproszczonych i przyspieszonych procedur udzielania zamówień realizowanych na zasadzie współpracy na zakup produktów związanych z obronnością i innych produktów do celów obronnych należących do następujących kategorii:

⁽⁷⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347 z 11.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii (Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2092/oj>).

- a) kategoria pierwsza: amunicja i pociski raketowe; systemy artyleryjskie, w tym zdolności do precyzyjnych głębokich uderzeń; zdolności w zakresie walki naziemnej i ich systemy wsparcia, w tym wyposażenie żołnierzy i broń piechoty; małe drony (klasa NATO 1) i powiązane systemy antydronowe; ochrona infrastruktury krytycznej; cyberbezpieczeństwo; oraz mobilność wojskowa, w tym kontrimobilność;
- b) kategoria druga: systemy obrony przeciwlotniczej i przeciwraketowej; morskie zdolności nawodne i podwodne; drony inne niż małe (klasy NATO 2 i 3) i powiązane systemy antydronowe; czynniki warunkujące potencjał sił, takie jak między innymi strategiczny transport powietrzny, tankowanie w powietrzu, systemy C4ISTAR, a także zasoby kosmiczne i usługi kosmiczne; ochrona aktywów kosmicznych; sztuczna inteligencja i walka elektroniczna.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „produkt związany z obronnością” oznacza towary, usługi i roboty budowlane objęte zakresem stosowania dyrektywy 2009/81/WE, określone w jej art. 2;
- 2) „inne produkty do celów obronnych” oznaczają wszelkie towary, usługi i roboty budowlane inne niż te objęte zakresem stosowania dyrektywy 2009/81/WE, określone w jej art. 2, które są niezbędne lub przeznaczone do celów obronnych;
- 3) „zamówienie realizowane na zasadzie współpracy” oznacza procedurę udzielania zamówień na produkty związane z obronnością lub inne produkty do celów obronnych oraz wynikające z niej umowy, realizowane przez co najmniej jedno państwo członkowskie otrzymujące pomoc finansową w ramach instrumentu SAFE oraz jedno dodatkowe państwo członkowskie lub jedno z państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu będących członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego (zwanych dalej „państwami EOG-EFTA”) lub Ukrainę. Ponadto zamówienie realizowane na zasadzie współpracy może obejmować państwa przystępujące, kraje kandydujące i potencjalnych kandydatów oraz inne państwa trzecie, z którymi Unia zawarła partnerstwo w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony (instrument niewiążący). Zamówienia realizowane na zasadzie współpracy mogą obejmować istniejące umowy w sprawie zamówień publicznych, które spełniają te same warunki.

Artykuł 3

Uzupełniający charakter instrumentu SAFE

Instrument SAFE uzupełnia środki przedsięwzięte przez Unię oraz państwa członkowskie w celu przeprowadzenia pilnych i dużych inwestycji publicznych służących wsparciu europejskiego przemysłu obronnego.

Artykuł 4

Warunki stosowania instrumentu SAFE

1. Państwo członkowskie może zwrócić się o pomoc finansową w ramach instrumentu SAFE (zwaną dalej „pomocą finansową”) na działania, wydatki i środki mające na celu zaradzenie sytuacji kryzysowej, o której mowa w art. 1. Te działania, wydatki i środki odnoszą się do produktów związanych z obronnością lub innych produktów do celów obronnych i są wykonywane w drodze zamówień realizowanych na zasadzie współpracy prowadzonych zgodnie z zasadami kwalifikowalności określonymi w art. 16 oraz mają na celu:
 - a) przyspieszyć dostosowanie przemysłu obronnego do zmian strukturalnych, między innymi poprzez tworzenie i zwiększanie jego zdolności produkcyjnych, a także powiązane działania wspierające;
 - b) poprawić terminową dostępność produktów związanych z obronnością, m.in. poprzez skrócenie czasu ich dostawy, rezerwację przedziałów czasowych na produkcję lub gromadzenie zapasów produktów związanych z obronnością, produktów pośrednich lub surowców; lub
 - c) zapewnić interoperacyjność i zamiennność w całej Unii.
2. Państwo członkowskie może korzystać z pomocy finansowej w ramach instrumentu SAFE w synergii z programami unijnymi zgodnie z zasadami tych programów. Pomoc finansowa w ramach instrumentu SAFE może być również wykorzystywana do finansowania działań, które otrzymały wkład Unii w ramach unijnego programu.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu zamówienia publiczne wykonywane przez jedno państwo członkowskie kwalifikują się do wsparcia w ramach instrumentu SAFE, jeżeli umowa w sprawie zamówienia została podpisana nie później niż dnia 30 maja 2026 r. W przypadku gdy państwo członkowskie włącza takie zamówienie do planu, o którym mowa w art. 7 ust. 2, podejmuje aktywnie wszelkie niezbędne kroki w celu rozszerzenia korzyści wynikających z danego zamówienia na co najmniej jedno dodatkowe państwo członkowskie, jedno państwo EOG–EFTA lub Ukrainę, dodatkowo w stosunku do jakiegokolwiek zainteresowanego państwa przystępującego, kraju kandydującego, potencjalnego kandydata lub innego państwa trzeciego, z którym Unia zawarła partnerstwo w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony. Warunki kwalifikowalności ustanowione w art. 16 ust. 2–14 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 5

Forma pomocy finansowej

Pomoc finansowa ma formę pożyczki udzielanej państwu członkowskiemu przez Unię.

Artykuł 6

Maksymalna kwota pomocy finansowej

Maksymalna kwota pomocy finansowej w formie pożyczek udzielanych w ramach instrumentu SAFE wynosi 1 50 000 000 000 EUR.

Artykuł 7

Wniosek o pomoc finansową i plany inwestycji w europejskim przemyśle obronnym

1. Państwo członkowskie pragnące otrzymać pomoc finansową w ramach instrumentu SAFE przesyła w tym celu wniosek do Komisji w terminie 30 listopada 2025 r. Do wniosku należy dołączyć plan inwestycji w europejskim przemyśle obronnym (zwany dalej „planem”).
2. Plan musi być należycie umotywowany i uzasadniony. Musi on określać następujące elementy:
 - a) opis produktu związanego z obronnością i innych produktów do celów obronnych;
 - b) opis planowanych działań, szacowanych wydatków i środków zgodnie z art. 4;
 - c) w stosownych przypadkach opis przewidywanego zaangażowania Ukrainy w planowane działania, wydatki i środki lub przewidywanych działań na rzecz Ukrainy;
 - d) opis planowanych środków mających na celu zapewnienie zgodności z art. 16 i przepisami dotyczącymi zamówień publicznych, w tym opis sposobu zapewnienia tej zgodności.
3. W stosownych przypadkach państwa członkowskie zamieszczają opis działań mających na celu zwiększenie bezpieczeństwa dostaw i odporności, w szczególności poprzez ułatwienie MŚP, spółkom o średniej kapitalizacji i nowym podmiotom sektora obronnego dostępu do rynku obrony.
4. Przygotowując swoje plany, państwa członkowskie mogą zwrócić się do Komisji o zorganizowanie wymiany dobrych praktyk – i, w stosownych przypadkach, dążyć do synergii z planami inwestycji w europejskim przemyśle obronnym innych państw członkowskich – umożliwiającym wnioskującym państwom członkowskim wykorzystanie doświadczeń innych państw członkowskich.
5. Państwa członkowskie mogą przedłożyć Komisji zmieniony wniosek o pomoc finansową wraz ze zmienionym planem, jeżeli jest to należycie uzasadnione zmianą planowanych wydatków lub środków i pod warunkiem dostępności kwot pożyczek.

Artykuł 8

Decyzja w sprawie wniosku o pomoc finansową

1. Komisja ocenia, bez zbędnej zwłoki, wniosek o pomoc finansową wraz z planem.
2. Jeżeli Komisja stwierdzi, że wniosek spełnia warunki określone w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności określone w art. 4, art. 7 ust. 2 i art. 16, Komisja przedstawia wniosek decyzji wykonawczej Rady, udostępniając pomoc finansową.

3. Decyzja wykonawcza Rady, o której mowa w ust. 2 zawiera:
 - a) potwierdzenie, że wniosek, o którym mowa w art. 7 ust. 1 jest zgodny z warunkami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu; oraz
 - b) kwotę pożyczki i kwotę wsparcia w postaci pożyczek do wypłacenia w formie płatności zaliczkowej zgodnie z art. 11.
4. We wszystkich przypadkach Komisja informuje zainteresowane państwo członkowskie o swojej ocenie wniosku, podając uzasadnienie swojej oceny.
5. Przedstawiając wniosek Radzie, zgodnie z ust. 2, Komisja rozpatruje istniejące i przewidywane potrzeby w zakresie finansowania państwa członkowskiego, które występuje o pożyczkę, a także już przedłożone lub planowane wnioski pozostałych państw członkowskich o pomoc finansową na mocy niniejszego rozporządzenia, z uwzględnieniem zasad równego traktowania, solidarności, proporcjonalności i przejrzystości. Ten wniosek przedstawia się bez zbędnej zwłoki.
6. Rada przyjmuje decyzję wykonawczą, o której mowa w ust. 2, co do zasady, w terminie czterech tygodni od przyjęcia wniosku Komisji.
7. W przypadku gdy po przyjęciu decyzji wykonawczej, na podstawie ust. 2, pozostają dostępne kwoty pomocy finansowej w ramach instrumentu SAFE, Komisja może opublikować nowe zaproszenie do wyrażenia zainteresowania do dnia 31 grudnia 2026 r. W takim przypadku stosuje się odpowiednio procedurę określoną w art. 7 i w ust. 1–5 niniejszego artykułu.
8. Wszelkie decyzje wykonawcze wydane na podstawie ust. 2 przyjmuje się do dnia 30 czerwca 2027 r.

Artykuł 9

Operacje zaciągania i udzielania pożyczek

1. W celu sfinansowania wsparcia w ramach instrumentu SAFE w formie pożyczek, Komisja jest upoważniona, w imieniu Unii, do pożyczania niezbędnych środków finansowych na rynkach kapitałowych lub od instytucji finansowych zgodnie z art. 224 rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509 (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”).
2. Operacje zaciągania i udzielania pożyczek w ramach instrumentu SAFE przeprowadza się w euro.

Artykuł 10

Umowa pożyczki i porozumienia operacyjne

1. Po przyjęciu decyzji wykonawczej Rady, o której mowa w art. 8 ust. 2, Komisja zawiera z wnioskującym państwem członkowskim umowę pożyczki i porozumienia operacyjne.
2. Umowa pożyczki określa okres dostępności i szczegółowe warunki wsparcia w ramach instrumentu SAFE w formie pożyczek. Maksymalny okres obowiązywania umowy pożyczki wynosi 45 lat. Oprócz elementów określonych w art. 223 ust. 4 rozporządzenia finansowego umowa pożyczki zawiera kwotę płatności zaliczkowych i zasady rozliczania płatności zaliczkowych.
3. Porozumienia operacyjne określają związek między realizacją planu a odpowiadającą jej pomocą finansową, w tym wstępny harmonogram wypłat rat pożyczki, w stosownych przypadkach wraz z rocznym pułapem. Ponadto w przedmiotowych porozumieniach operacyjnych określa się rodzaje dokumentów potwierdzających i zasady kontroli związane ze spełnieniem szczególnych zasad kwalifikowalności stosowanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 16 oraz szczegółowe elementy, o których mowa w art. 14.

Artykuł 11

Płatności zaliczkowe

1. W ramach swojego planu państwa członkowskie mogą zwrócić się o płatność zaliczkową w wysokości do 15 % wsparcia w postaci pożyczek.
2. Wypłata płatności zaliczkowej jest uzależniona od wejścia w życie umowy pożyczki, o której mowa w art. 10 ust. 2. Umowa pożyczki może przewidywać, że wypłata płatności zaliczkowych jest uzależniona od zawarcia porozumień operacyjnych, o których mowa w art. 10 ust. 3.
3. Płatności są uzależnione od dostępności środków finansowych. Płatności zaliczkowe mogą być wypłacane jednorazowo lub w kilku transzach.

Artykuł 12

Przepisy dotyczące płatności rat i zawieszania pożyczek

1. Okres dostępności pożyczki, który odpowiada okresowi, w którym można zatwierdzić płatności na rzecz danego państwa członkowskiego na podstawie niniejszego artykułu, upływa w dniu 31 grudnia 2030 r. Płatności dokonuje się w ratach zależnie od dostępności środków finansowych. Rata może być wypłacona jednorazowo lub w kilku transzach.
2. Zainteresowane państwo członkowskie może przedłożyć Komisji należycie uzasadniony wniosek o płatność. Zainteresowane państwo członkowskie może przedłożyć Komisji taki wniosek o płatność dwa razy w roku. Państwo członkowskie przedstawia uzasadnienie wniosku o płatność wraz z dowodami postępów w realizacji planu.
3. Komisja ocenia kompletność, poprawność i spójność wniosku o płatność, o którym mowa w ust. 2 bez zbędnej zwłoki i najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania wniosku. W przypadku pozytywnej oceny spełnienia warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu, Komisja przyjmuje bez zbędnej zwłoki decyzję zezwalającą na wypłatę raty pożyczki.
4. Jeżeli w wyniku oceny, o której mowa w ust. 3, Komisja stwierdzi, że wniosek o płatność, o którym mowa w 2, jest niezadowolający, zawiesza się płatność całości lub części pożyczki. Dane państwo członkowskie może zgłosić uwagi w terminie jednego miesiąca od dnia powiadomienia go o ocenie Komisji.
5. Komisja ocenia uwagi, o których mowa w ust. 4, bez zbędnej zwłoki. Cofa zawieszenie, jeżeli dane państwo członkowskie wykazało, że przyjęło niezbędne środki w celu zapewnienia zadowolającego spełnienia warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 13

Normy ostrożnościowe stosowane do portfela pożyczek

Udział pożyczek udzielonych trzem państwom członkowskim reprezentującym największy odsetek udzielonych pożyczek nie może przekraczać 60 % maksymalnej kwoty, o której mowa w art. 6.

Artykuł 14

Kontrola i audyt

Umowa pożyczki musi zawierać niezbędne postanowienia dotyczące kontroli i audytu, wymagane na mocy art. 223 ust. 4 rozporządzenia finansowego.

Artykuł 15

Sprawozdawczość

1. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie z wykorzystania pomocy finansowej.
2. W stosownych przypadkach sprawozdaniu towarzyszy wniosek dotyczący przedłużenia okresu dostępności instrumentu SAFE.

Artykuł 16

Zasady kwalifikowalności dotyczące zamówień realizowanych na zasadzie współpracy wspierających inwestycje w przemyśle obronnym

1. Zamówienia realizowane na zasadzie współpracy kwalifikują się do wsparcia w ramach instrumentu SAFE tylko wtedy, gdy spełniają warunki kwalifikowalności określone w niniejszym artykule.
2. Procedury dotyczące zamówień realizowanych na zasadzie współpracy i zamówienia odnoszące się do produktów związanych z obronnością obejmują wymogi dotyczące udziału wykonawców i podwykonawców biorących udział w zamówieniach realizowanych na zasadzie współpracy określonych w ust. 3–13 i 15 niniejszego artykułu, bez uszczerbku dla wszelkich warunków określonych w umowach, o których mowa w art. 17.
3. Wykonawcy i podwykonawcy biorący udział w zamówieniach realizowanych na zasadzie współpracy muszą mieć siedzibę i posiadać zarządcze struktury wykonawcze w Unii, w państwie EOG–EFTA lub w Ukrainie. Nie mogą podlegać kontroli państwa trzeciego, które nie jest państwem EOG–EFTA lub Ukrainą, ani innego podmiotu z państwa trzeciego, który nie ma siedziby w Unii, w państwie EOG–EFTA ani Ukrainie.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3, w celu uwzględnienia współpracy przemysłowej z partnerami spoza UE, do wsparcia w ramach instrumentu SAFE kwalifikują się zamówienia realizowane na zasadzie współpracy obejmujące podwykonawcę, któremu przydzielono od 15 % do 35 % wartości zamówienia i który nie ma siedziby lub nie posiada zarządczych struktur wykonawczych w Unii, państwie EOG-EFTA lub w Ukrainie, pod warunkiem że spełniony jest co najmniej jeden z następujących warunków:

- a) między wykonawcą a tym podwykonawcą przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia ustanowiono bezpośredni stosunek umowy dotyczący produktu związanego z obronnością;
- b) wykonawca zobowiązuje się do zbadania, w ciągu dwóch lat, wykonalności zastąpienia wkładu dostarczonego przez tego podwykonawcę alternatywnym, wolnym od ograniczeń oraz spełniającym wymogi techniczne i czasowe wkładem pochodzącym z Unii, państw EOG-EFTA lub Ukrainy.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 podmiot prawny mający siedzibę w Unii i kontrolowany przez inne państwo trzecie lub inny podmiot z państwa trzeciego może uczestniczyć w zamówieniach realizowanych na zasadzie współpracy, jeżeli został poddany monitorowaniu w rozumieniu rozporządzenia 2019/452 oraz, w razie potrzeby, odpowiednim środkiem ograniczającym ryzyko lub jeżeli zapewnia gwarancje zweryfikowane przez państwo członkowskie, w którym ten wykonawca lub podwykonawca biorący udział w zamówieniach realizowanych na zasadzie współpracy ma siedzibę. Gwarancje te muszą zapewniać, aby uczestnictwo wykonawcy lub podwykonawcy w zamówieniu realizowanym na zasadzie współpracy nie było sprzeczne z interesami Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony ustalonymi w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na podstawie tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej.

6. Gwarancje, o których mowa w ust. 5, mogą się opierać na standardowym wzorze dostarczonym przez Komisję i muszą stanowić część specyfikacji warunków zamówienia, tak by zapewnić zharmonizowane podejście w całej Unii. W szczególności gwarancje muszą potwierdzać, że do celów danego zamówienia realizowanego na zasadzie współpracy istnieją środki zapewniające, by:

- a) kontrola nad wykonawcą lub podwykonawcą biorącym udział w zamówieniu realizowanym na zasadzie współpracy nie była sprawowana w sposób ograniczający lub zawężający jego zdolność do realizacji zamówienia i osiągnięcia wyników; oraz
- b) dostęp państwa trzeciego lub podmiotu z państwa trzeciego do informacji niejawnych dotyczących zamówienia realizowanego na zasadzie współpracy był uniemożliwiony, a pracownicy lub inne osoby biorące udział w zamówieniu realizowanym na zasadzie współpracy posiadali krajowe poświadczenie bezpieczeństwa wydane przez państwo członkowskie zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi.

7. Instytucja zamawiająca udzielająca zamówienia realizowanego na zasadzie współpracy przekazuje Komisji powiadomienie o zastosowanych środkach ograniczania ryzyka w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2019/452 lub gwarancje, o których mowa w ust. 5. Dalsze informacje na temat zastosowanych środków ograniczania ryzyka lub gwarancji są udostępniane Komisji na jej wniosek.

8. Infrastruktura, obiekty, aktywa oraz zasoby wykonawców i podwykonawców biorących udział w zamówieniu realizowanym na zasadzie współpracy wykorzystywane do celów zamówienia realizowanego na zasadzie współpracy muszą znajdować się na terytorium państwa członkowskiego, państwa EOG-EFTA lub Ukrainy. W przypadku gdy wykonawcy lub podwykonawcy biorący udział w zamówieniu realizowanym na zasadzie współpracy nie mają łatwo dostępnej alternatywy ani odpowiedniej infrastruktury, obiektów, aktywów i zasobów na terytorium państwa członkowskiego, państwa EOG-EFTA lub Ukrainy, mogą korzystać ze swojej infrastruktury, obiektów, aktywów i zasobów znajdujących się lub przechowywanych poza tymi terytoriami, pod warunkiem że takie wykorzystanie nie narusza interesów Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony.

9. Wykonawców i podwykonawców biorących udział w zamówieniach realizowanych na zasadzie współpracy można uznać za spełniających warunki kwalifikowalności, o których mowa w ust. 3–7, w przypadku gdy spełnili równoważne warunki na mocy rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1092⁽⁹⁾, (UE) 2021/697⁽¹⁰⁾, (UE) 2023/1525 lub (UE) 2023/2418 oraz pod warunkiem że żadne późniejsze zmiany nie podważają spełnienia tych warunków.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1092 r. z dnia 18 lipca 2018 r. ustanawiające Europejski program rozwoju przemysłu obronnego mający na celu wspieranie konkurencyjności i zdolności innowacyjnych przemysłu obronnego Unii (Dz.U. L 200 z 7.8.2018, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1092/oj>).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/697 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Obronny i uchylające rozporządzenie (UE) 2018/1092 (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/697/oj>).

10. Koszt komponentów pochodzących spoza Unii, państw EOG-EFTA oraz Ukrainy nie może przekraczać 35 % szacowanych kosztów komponentów produktu końcowego. Do celów zamówień wspieranych przez instrument SAFE, żaden komponent nie może być pozyskiwany z państwa trzeciego naruszającego interesy Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony.

11. W przypadku produktów związanych z obronnością należących do kategorii drugiej, o których mowa w art. 1 akapit drugi, lit. b), wykonawcy mają możliwość decydowania, bez ograniczeń nałożonych przez państwa trzecie lub podmioty z państw trzecich, o określeniu, dostosowaniu i rozwoju projektu zamawianego produktu związanego z obronnością, z uwzględnieniem prawnej możliwości zastąpienia lub usunięcia komponentów podlegających ograniczeniom nałożonym przez państwa trzecie lub podmioty z państw trzecich.

12. Do celów niniejszego artykułu termin „podwykonawcy biorący udział w zamówieniu realizowanym na zasadzie współpracy” oznacza dowolny podmiot prawny, który dostarcza kluczowych czynników produkcji, posiadających unikalne cechy niezbędne do działania produktu, któremu przydzielono co najmniej 15 % wartości zamówienia, i który potrzebuje dostępu do informacji niejawnych w celu wykonania umowy.

13. Państwa członkowskie zapewniają, aby postępowania o udzielenie zamówienia i zamówienia na inne produkty do celów obronnych wynikające z zamówień realizowanych na zasadzie współpracy otrzymujących wsparcie w ramach instrumentu SAFE zawierały odpowiednie warunki kwalifikowalności w celu ochrony interesów Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony.

14. Państwa członkowskie określają szczegółowo w planie, o którym mowa w art. 7, warunki kwalifikowalności zgodnie z ust. 3–11 i 13–15 niniejszego artykułu, bez uszczerbku dla wszelkich warunków określonych w umowach, o których mowa w art. 17. Pomoc finansowa jest uzależniona od przedstawienia wraz z wnioskiem o płatność informacji wskazanych w porozumieniach operacyjnych, o których mowa w art. 10.

15. Państwa członkowskie mogą wykorzystać pomoc finansową zapewnianą w ramach instrumentu SAFE do finansowania swojego udziału w postępowaniach o udzielenie zamówienia prowadzonych zgodnie z art. 168 ust. 2 lub 3 rozporządzenia finansowego. W takim przypadku, na zasadzie odstępstwa od art. 168 ust. 2 i 3 rozporządzenia finansowego, państwa trzecie uczestniczące w zamówieniu realizowanym na zasadzie współpracy mogą również uczestniczyć we wszelkich mechanizmach udzielania zamówień określonych w art. 168 ust. 2 i 3 rozporządzenia finansowego i czerpać korzyści z tych mechanizmów.

Artykuł 17

Warunki uczestnictwa podmiotów i produktów z innych państw trzecich

1. Unia może zawierać umowy dwustronne lub wielostronne z krajami przystępującymi, potencjalnymi kandydatami i krajami kandydującymi, innymi niż Ukraina oraz innymi państwami trzecimi, z którymi Unia zawarła partnerstwo w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, w celu otwarcia warunków kwalifikujących, o których mowa w art. 16, na te państwa i ich terytoria, zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

2. Dwustronna lub wielostronna umowa, o której mowa w ust. 1, określa, w jaki sposób mają być stosowane warunki kwalifikowalności, o których mowa w art. 16. Określa ona w szczególności:

- a) warunki i tryby udziału wykonawców i podwykonawców mających siedzibę w państwie trzecim w zamówieniu realizowanym na zasadzie współpracy w ramach instrumentu SAFE, w tym warunki dotyczące lokalizacji zarządczych struktur wykonawczych i kontroli ze strony państw trzecich lub podmiotów z państw trzecich;
- b) zasady dotyczące lokalizacji infrastruktury, obiektów, aktywów i zasobów wykonawców lub podwykonawców biorących udział w zamówieniu realizowanym na zasadzie współpracy, które są wykorzystywane do wytwarzania produktów związanych z obronnością lub innych produktów do celów obronnych dostarczanych na podstawie umów wynikających z zamówień realizowanych na zasadzie współpracy w ramach instrumentu SAFE;
- c) zasady dotyczące kosztu komponentów pochodzących z państwa trzeciego, w tym minimalnego udziału komponentów pochodzących z Unii, państwa EOG-EFTA albo Ukrainy oraz maksymalnego udziału komponentów niepochodzących ani z Unii, ani z państwa EOG-EFTA, ani z Ukrainy, ani z państwa trzeciego będącego stroną umowy;

- d) zasady dotyczące ograniczeń nałożonych przez państwa trzecie, które nie są stroną umowy lub podmioty ustanowione na ich terytorium, w odniesieniu do określenia, dostosowania i rozwoju projektu produktu związanego z obronnością zamawianego przy wsparciu z instrumentu SAFE.
3. Umowa dwustronna lub wielostronna musi:
- a) zapewniać sprawiedliwą równowagę w odniesieniu do wkładów i korzyści państwa trzeciego;
 - b) określać warunki dotyczące wszelkich wkładów finansowych, które mają być przekazywane Unii przez państwo trzecie;
 - c) określać wszelkie inne odpowiednie środki regulujące bezpieczeństwo dostaw zamawianego produktu;
 - d) przyczyniać się do zwiększenia standaryzacji systemów obronnych i większej interoperacyjności między zdolnościami państw członkowskich i tych innych państw trzecich.
4. Wkłady, o których mowa w ust. 3 lit. b), stanowią zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia finansowego i muszą być wykorzystywane na potrzeby programów wspierających przemysł obronny Unii, ukraiński przemysł obronny i Ukrainę zgodnie z zasadami tych programów.

Artykuł 18

Zmiana umów ramowych lub zamówień

1. W przypadku gdy zamówienie jest wspierane ze środków instrumentu SAFE, zasady przewidziane w ust. 2–4 mają zastosowanie do istniejącej umowy ramowej lub zamówienia, które mają na celu zakup produktów związanych z obronnością, są finansowane przez co najmniej jedno z uczestniczących państw członkowskich w całości lub w części z pożyczki udzielonej w ramach instrumentu SAFE i nie przewidują możliwości ich istotnej zmiany. Stosując ust. 2 i 3, instytucja zamawiająca, która zawarła umowę ramową lub udzieliła zamówienia, musi uzyskać uprzednią zgodę przedsiębiorstwa, z którym zawarła umowę ramową lub któremu udzieliła zamówienia.
2. Instytucja zamawiająca państwa członkowskiego może zmienić istniejącą umowę ramową lub zamówienie na produkty związane z obronnością, jeżeli przedsiębiorstwo, z którym zawarto umowę lub któremu udzielono zamówienia, spełnia kryteria równoważne z kryteriami określonymi w art. 16 ust. 3–13 niniejszego rozporządzenia, w celu dodania nowych instytucji zamawiających z państw uczestniczących w zamówieniu jako stron tej umowy ramowej lub zamówienia. Art. 29 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy 2009/81/WE nie ma zastosowania do instytucji zamawiających, które pierwotnie nie były stroną umowy ramowej lub zamówienia.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 29 ust. 2 akapit trzeci dyrektywy 2009/81/WE instytucja zamawiająca państwa członkowskiego może dokonać istotnych zmian w ilościach określonych w umowie ramowej lub zamówieniu, których szacunkowa wartość przekracza progi określone w art. 8 dyrektywy 2009/81/WE, jeżeli przedsiębiorstwo, z którym zawarto umowę lub któremu udzielono zamówienia spełnia kryteria równoważne kryteriom określonym w art. 16 ust. 3–13 niniejszego rozporządzenia, oraz w zakresie, w jakim zmiana ta jest absolutnie niezbędna do stosowania ust. 2 niniejszego artykułu.
4. Do celów obliczenia wartości, o której mowa w ust. 3, aktualizowana wartość jest punktem odniesienia, w przypadku gdy zamówienie zawiera klauzulę indeksacji.
5. Instytucja zamawiająca, która zmieniła umowę ramową lub zamówienie w przypadkach, o których mowa w ust. 2 lub 3 niniejszego artykułu, publikuje odpowiednie ogłoszenie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zgodnie z art. 32 dyrektywy 2009/81/WE.
6. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, zastosowanie ma zasada równości praw i obowiązków między instytucjami zamawiającymi będącymi stronami umowy ramowej lub zamówienia, w szczególności w odniesieniu do kosztu dodatkowych zamawianych ilości.

*Artykuł 19***Przypadki uzasadniające zastosowanie procedury negocjacyjnej bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu w kontekście zamówień wspieranych ze środków instrumentu SAFE**

Zamówienia obejmujące co najmniej jedno państwo członkowskie otrzymujące pomoc finansową ze środków instrumentu SAFE uznaje się za spełniające warunek pilnej konieczności wynikającej z sytuacji kryzysowej do celów art. 28 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2009/81/WE.

*Artykuł 20***Zwolnienie podatku VAT w przywozie i dostawach produktów związanych z obronnością**

1. Do celów niniejszego rozporządzenia dostawy, wewnątrzwspólnotowe nabycia i przywóz produktów związanych z obronnością lub innych produktów do celów obronnych dokonywane w ramach zamówień wspieranych ze środków instrumentu SAFE są zwolnione z podatku od wartości dodanej (VAT) mającego zastosowanie na mocy dyrektywy 2006/112/WE. Zwolnienie jest z odliczeniem VAT zapłaconego na poprzednim etapie.

2. Świadectwo zwolnienia z VAT określone w załączniku służy do potwierdzenia, że transakcja kwalifikuje się do zwolnienia z VAT na mocy niniejszego rozporządzenia. Świadectwo to jest opieczętowane przez właściwe organy państwa członkowskiego podmiotu nabywającego produkty związane z obronnością lub inne produkty do celów obronnych w ramach zamówień wynikających z zamówień wspieranych w ramach instrumentu SAFE i przechowywane przez dostawcę tych produktów w ich ewidencji.

*Artykuł 21***Stosowanie przepisów dotyczących informacji niejawnych i informacji szczególnie chronionych**

1. Komisja korzysta z zabezpieczonego systemu wymiany w celu ułatwienia wymiany informacji niejawnych i informacji szczególnie chronionych między Komisją a państwami członkowskimi i, w stosownych przypadkach, wykonawcami oraz ostatecznymi odbiorcami.

2. Komisja ma dostęp do informacji, w tym informacji niejawnych, absolutnie niezbędnych do celów weryfikacji warunków wypłaty płatności oraz przeprowadzania kontroli, przeglądów, audytów, dochodzeń, sprawozdań, a także kontroli i audytów, o których mowa w art. 14.

*Artykuł 22***Informacje, komunikacja i promocja**

1. Komisja i państwa członkowskie mogą angażować się w działania komunikacyjne w celu zapewnienia eksponowania Unii w odniesieniu do pomocy finansowej przewidzianej w odpowiednich europejskich planach inwestycji w przemysł obronny, między innymi poprzez wspólne działania komunikacyjne z zainteresowanymi organami krajowymi, z należyтым uwzględnieniem wymogów bezpieczeństwa. Komisja może, w stosownych przypadkach, zadbać o to, by za pośrednictwem oświadczenia o źródłach finansowania informowano o wsparciu udzielonym w ramach instrumentu SAFE i potwierdzano takie wsparcie.

2. Państwa członkowskie korzystające z pomocy finansowej w ramach instrumentu SAFE zapewniają eksponowanie pomocy finansowej Unii, przy właściwym uwzględnieniu wymogów bezpieczeństwa, w tym w stosownych przypadkach przez umieszczenie symbolu Unii i odpowiedniego oświadczenia o finansowaniu w brzmieniu „sfinansowane ze środków Unii Europejskiej – SAFE”, w szczególności podczas promowania zamówień realizowanych na zasadzie współpracy i ich rezultatów, poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych ukierunkowanych informacji przeznaczonych dla różnych grup odbiorców, w tym dla mediów i opinii publicznej.

3. Komisja wdraża działania informacyjne i komunikacyjne związane z instrumentem SAFE, działaniami podjętymi w ramach tego instrumentu oraz uzyskanymi dzięki niemu rezultatami. W stosownych przypadkach Komisja informuje przedstawicielstwa Parlamentu Europejskiego o swoich działaniach i angażuje je w te działania.

*Artykuł 23***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 maja 2025 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

A. SZŁAPKA

ZAŁĄCZNIK

INSTRUMENT SAFE ŚWIADECTWO ZWOLNIENIA Z VAT

Nr porządkowy (fakultatywnie):	
1. KWALIFIKUJĄCY SIĘ PODMIOT	
Nazwa/nazwisko	
Ulica i numer domu	
Kod pocztowy, miejscowość	
Państwo członkowskie podmiotu	
2. WŁAŚCIWY ORGAN ODPOWIEDZIALNY ZA OPIECZĘTOWANIE (nazwa, adres i nr telefonu)	
3. OŚWIADCZENIE KWALIFIKUJĄCEGO SIĘ PODMIOTU	
Kwalifikujący się podmiot niniejszym oświadcza, że produkty wymienione w rubryce 4 są finansowane w ramach instrumentu SAFE.	
Kwalifikujący się podmiot niniejszym zobowiązuje się do zapłaty na rzecz państwa członkowskiego, w którym znajduje się miejsce dostawy nabytych produktów związanych z obronnością lub innych produktów do celów obronnych, VAT, który byłby należny, gdyby produkty te nie spełniały warunków zwolnienia.	
Miejsce, data	Nazwisko i funkcja podpisującego
	Podpis

4. OPIS PRODUKTÓW, W ODNIESIENIU DO KTÓRYCH WNOSI SIĘ O ZWOLNIENIE Z VAT

A. Informacje dotyczące dostawcy

(1) Nazwa i adres

(2) Państwo członkowskie

(3) Numer identyfikacyjny VAT lub numer identyfikacji podatkowej

B. Informacje dotyczące produktów

Lp.	Szczegółowy opis produktów (lub odniesienie do załączonego formularza zamówienia)	Ilość lub liczba	Wartość bez VAT		Waluta
			Wartość jednostkowa	Wartość całkowita	
		Wartość łączna			

5. POŚWIADCZENIE PRZEZ WŁAŚCIWE ORGANY PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO NABYCIA

Przesyłka/dostawa produktów opisanych w rubryce 4 spełnia warunki zwolnienia z VAT.

Nazwisko i funkcja podpisującego

Miejsce, data

Pieczęć

Podpis